

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Pc/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725202517
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6725202517.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, vo veci navrhovateľky: A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXXX/XX, XXX XX F., občianka SR, proti otcovi: C. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. t. č. bytom: G. C. XXX, H. H., A., občan SR, právne zast.: Ulianko & partners, s.r.o., Môťovská 497/2, 960 01 Zvolen, IČO: 36 856 517, o určenie výživného na dospelú osobu, takto

rozhodol:

I. Otec C. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX je počnúc od 11.07.2025 povinný prispievať na výživu plnoletej dcéry A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 350 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s tým, že zameškané výživné splatné k 15.07.2025, 15.08.2025, 15.09.2025 a 15.10.2025, celkom v sume 1 080 Eur, je povinný zaplatiť v celosti k rukám dcéry do 21.12.2025.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.07.2025 domáhala voči svojmu otcovi určenia výživného v sume 400 Eur mesačne, a to počnúc od podania návrhu.

2. Skutkové tvrdenia navrhovateľky:

2.1 rozhodnutím Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/533/2007-20 zo dňa 14.11.2007 bol jej otec zaviazaný na plnenie vyživovacej povinnosti k rukám jej matky vo výške 2 000 Sk (66,39 Eur) mesačne, počnúc od 01.10.2007; do osobnej starostlivosti bola zverená jej matke;

2.2 od posledného určenia vyživovacej povinnosti ubehlo 18 rokov;

2.3 otec platil výživné rôzne; po tom ako dovŕšila 18. rok života, otec platil výživné na jej účet;

2.4 od narodenia bývala často chorá a počas 3. ročníka (štúdia na strednej škole v B.- pozn. súdu prvej inštancie) sa jej zdravotný stav rapídne zhoršil – v januári r. 2023 bola hospitalizovaná a bola jej zistená vrodená choroba Cyklická neurtopénia, kvôli ktorej jej bolo odporúčené prerušenie štúdia na zotavenie sa; súčasťou liečby boli injekcie „Zarzio“, ktoré jej spôsobili zdravotné problémy, najmä so zubami; po vzájomnej dohode jej rodičov absolvovala chirurgický zákrok chrupu, pričom rodičia boli dohodnutí na platbe každý v polovici;

2.5 po návrate do B. jej otec prispieval na nájom v sume 100 Eur a na výživu prispieval sumou 100 – 150 Eur mesačne;

2.6 od podania návrhu sa jej otec rozhodol prispievať na jej výživu v sume len 80 Eur (podľa jej otca „nie málo, nie veľa“) s tým, že bude platiť to, čo stanovil súd, plus 20 Eur navyše; od 29.07.2025 s ňou prestal komunikovať;

2.7 jej mesačné výdavky sú: 250 Eur na stravu (doma a v škole); 183 Eur podiel na nájmomnom (550 Eur/3 osoby); 55 Eur za mobilný telefón; 60-80 Eur na odev a obuv; 25 Eur na hygienické potreby); 9,66 Eur podiel na internetové služby (28 Eur/3 osoby); 40 Eur na voľnočasové aktivity (fitness); 15 Eur

na nepredvídateľné náklady; 35 Eur náklady na školu (MHD, tlačivá ku praxi); 25 Eur na lieky, 18 Eur poistné a 4 Eur na poplatok za komunálny odpad;
2.8 keďže nastúpila do maturitného ročníka, nemôže ju živiť len jej matka, ktorá je zamestnaná ako cukrárka a jej priemerný plat je 960 Eur; informácie o zárobkových pomeroch jej otca nemá.

3. Otec navrhovateľky sa k návrhu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 05.08.2025; uviedol, že :
3.1 dlhodobo pracuje v zahraničí (vo Veľkej Británii); žije v zdieľanom dome, aby čo najviac znížil náklady; jeho pracovný úväzok je 40 hod./týždeň, mzda 618,40 GBP/odpracovaný týždeň – z toho sa mu zráža poistné 120 GBP/týždeň a dôchodková zrážka 60 GBP/týždeň; ďalej uviedol mesačné výdavky v sume 1 290 Eur (na stravu 500 Eur mesačne; náklady na cestu do práce 140 Eur mesačne a 150 Eur na mobil, internet a TV);
3.2 tak, ako sa zvyšovali náklady, bol ochotný platiť nad rámec súdom určenej sumy 66 Eur- platil 100 Eur až 150 eur mesačne a to posledných 8 alebo 10 rokov;
3.3 aj keď nesúhlasil s tým, aby navrhovateľka nebývala na internáte ale na priváte, napokon povolil a hoci sa na platení privátu mala podieľať aj matka navrhovateľky, platil ho len on, čo trvá približne tretí rok; mnohokrát platil aj ďalšie príspevky navrhovateľke (napr. na zubné zákroky);
3.4 navrhovateľku má rád a chce aby sa rozvíjala;
3.5 nahnevalo ho, že jeho dcéra to rieši súdnou cestou, napriek tomu že platil mnohonásobne viac a dlhodobo, ako mu bolo súdom určené – je však ochotný platiť navrhovateľkou navrhovanú sumu 400 Eur mesačne za predpokladu, že (1.) on bude mať prácu, (2.) dcéra bude študovať a nebude môcť trvale pracovať a (3.) o priebehu štúdia bude aspoň raz za tri mesiace informovaný nejakým oficiálnym potvrdením;
3.6 sumu 400 Eur považuje za dostatočnú na to, aby v prípade prechodu navrhovateľky na dennú formu štúdia na vysokej škole sa už táto suma nezvyšovala.

4. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 29.10.2025;
4.1 navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu a doplnila, že aktuálne je v poslednom ročníku Strednej zdravotníckej univerzity s tým, že po skončení štúdia na strednej škole má záujem o štúdium na vysokej škole, pričom v jej odbore je možnosť len externého štúdia; od 11.07.2025, od podania návrhu, jej otec platil len sumu 80 Eur mesačne;
4.2 právny zástupca otca navrhovateľky uviedol, že po porade s klientom návrh nepovažujú za dôvodný a maximálna výška mesačného výživného, ktorú je otec navrhovateľky ochotný platiť, je 350 Eur;
4.3 s navrhovanou sumou 350 Eur mesačného výživného navrhovateľka súhlasila;
4.4 navrhovateľka, ako aj právny zástupca otca navrhovateľky súhlasili s lehotou 21.12.2025 (navrhnutou súdom) na zaplatenie omeškaného výživného, za obdobie od podania návrhu;
4.5 súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: Vyjadrenie povinného zo dňa 28.07.2025 (č. l. 8-9); potvrdenie zamestnávateľa povinného v anglickom jazyku (č. l. 20); prehľad výdavkov povinného, listiny v anglickom jazyku (č. l. 32 – 36); ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania účastníci nemali.

5. Ustanovenia relevantným právnych predpisov :
5.1 podľa §62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej len ako „ZoR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť;
5.2 podľa §62 ods. 2 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov;
5.3 podľa §62 ods. 5 ZoR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť;
5.4 podľa §65 ods. 1 ZoR, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného;
5.5 podľa §75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie;
5.6 podľa §75 ods. 1 ZoR, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu;
5.7 podľa §78 ods. 3 ZoR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov;

5.8 podľa §52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CMP“), žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci dospel súd k záveru, že návrh na určenie výživného je dôvodný. Z vyjadrení účastníkov vyplynulo a nie je sporné, že od posledného určenia vyživovacej povinnosti (v čase, kedy navrhovateľka ešte bola maloletá), uplynulo takmer 18 rokov. Za predmetné obdobie sa nepochybne náklady na živobytie zvýšili a pôvodne určená suma 66,39 Eur v žiadnom prípade nemôže byť aktuálne dostatočná, rovnako tak ani suma 80 Eur, ktorú otec navrhovateľky platil navrhovateľke od podania návrhu. Nie je sporné, že navrhovateľka mala závažné zdravotné problémy, pre ktoré musela prerušiť štúdium na strednej škole, pričom aktuálne toto štúdium dokončuje. Nie je sporné, že rodičia navrhovateľky sa dohodli, že navrhovateľka bude počas štúdia ubytovaná formou privátu. Navrhovateľka v návrhu uviedla priemerné mesačné výdavky na úrovni cca 740 Eur (túto sumu otec nerozporoval), pričom od podania návrhu (11.07.2025) sa na týchto nákladoch otec podieľal len vo výške 80 Eur (hoc aj predtým platil vyššie sumy). V tejto súvislosti súd uvádza, že nie všetky výdavky oprávnenej osoby musia byť exaktne preukázané, najmä pokiaľ ide o skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, pričom v prípade bežných výdavkov na stravu, obliekanie, obuv, hygienické potreby, školské potreby sú takéto skutočnosti známe z jeho činnosti, ako aj všeobecne známe (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Cop/20/2016 z 21.06.2016). Výživné slúži nielen na uspokojenie hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.) ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj osoby, ako napr. na kultúrne a rekreačné potreby a pod. (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Cop/66/2012 zo dňa 23.08.2012, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23CoP/17/2015 zo dňa 08.06.2015). Za nemálo podstatnú skutočnosť súd považuje tiež aktuálny výrazný nárast cien tovarov, energií i služieb. Otec navrhovateľky nerozporoval tvrdenia navrhovateľky o výške príjmu matky navrhovateľky na úrovni 960 Eur. Sám uviedol príjmy na úrovni až 2 659,12 GBP brutto mesačne (pozn. súdu – 4,3 x 618,40 GBP týždenne) s tým, že pôvodne súhlasil so žiadanou sumou výživného 400 Eur mesačne, na pojednávaní však sumu ponížil na 350 Eur, s ktorou navrhovateľka súhlasila. Predmetnú sumu považuje súd nateraz za primeranú vzhľadom na vek, náklady a potreby navrhovateľky, ako aj vzhľadom na majetkové pomery oboch jej rodičov. Súd preto otca navrhovateľky zaviazal na platenie tejto sumy výživného a to počnúc od 11.07.2025 (tak, ako navrhovateľka žiadala) s tým, že zameškanú sumu 1 080 Eur výživného od podania návrhu (4 x 350 Eur mínus 4 x zaplatené sumy 80 Eur) je otec navrhovateľky povinný zaplatiť v celosti k rukám navrhovateľky v lehote do 21.12.2025, s ktorou lehotou súhlasila tak navrhovateľka, ako aj jej otec (prostredníctvom jeho právneho zástupcu). Súd prvej inštancie preto rozhodol tak, ako je vo výroku I. tohto rozsudku uvedené.

7. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle §52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok II.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“) odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP). Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie

súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 CSP).

Podľa § 62 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul vo výroku, v ktorom bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 CMP).

Rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 121 CMP).